

Opmerkingen internetconsultatie Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl)

Afdeling 4.4 Duurzaamheid / § 4.4.1 Energiezuinigheid pagina 137

Het geheel aan maatregelen in deze paragraaf en met name het deel isolatie in artikel 4.158 zijn voor kleine, eventueel verplaatsbare, woningen onredelijk. Bij deze woningen blijkt nu, voor particulier opdrachtgeverschap in het Bouwbesluit 2012 met een verblijfsgebied van bijvoorbeeld 10 m² aan niet-gemeenschappelijk verblijfsgebied, dat vloeren, wanden en plafonds van respectievelijk +/- 12, 16 en 21 cm dikte, zich onredelijk verhouden tot de beperkte netto-oppervlakte.

Er is in Nederland veel behoefte aan kleine woningen voor allerlei doelgroepen, welke, naast het seriematig bouwen, tevens via het (collectief) particulier opdrachtgeverschap het daglicht zouden moeten zien. Flexibele woningoplossingen creëren is niet alleen ruimte maken in de lokale woningmarkt voor langdurig permanent bewoning, maar ook voor tijdelijke huisvesting na scheiding, voor vluchtelingen of voor studenten. Deze woningen hebben een permanent karakter, maar zijn wel gediend bij het makkelijk kunnen verplaatsen ervan. Het bewust lichter willen leven en de flexibilisering van de arbeidsmarkt zijn maar twee redenen om waarom er in het Besluit bouwwerken leefomgeving meer ruimte zou moeten komen voor deze vorm van wonen.

De eis aan de warmteweerstand waarmee voorkomen wordt dat bij de energieprestatiecoëfficiënt (EPC) te eenzijdig op energiezuinige installaties wordt ingezet, is zeker niet onredelijk, maar heeft in het geval van erg kleine woningen wel een averechts effect. Veel van deze woningen, zeker in particulier eigendom, zijn vaak (volledig) zelfvoorzienend en lopen daarmee reeds voor op de eis voor energieneutraal bouwen in 2020. Een betere verhouding tussen de isolatieschil en het vloeroppervlakte is dan ook gewenst. Een mogelijke oplossing is de volgende:

Om de isolatie in verhouding te brengen met de grootte van het verblijfsgebied is een mogelijke oplossing het berekenen van de warmteweerstand (m².K/W) aan de hand van een percentage per vierkante meter verblijfsgebied. Een goede verhouding zou zijn 1,5% per m² verblijfsgebied met ten hoogste de in tabel 4.154 aangegeven (ten minste) waardes. Voor artikel 4.158 lid 1 betekent dit:

- Voor een verblijfsgebied van 10 m² is het percentage 15%. Dit geeft een m² .K/W van 1,5.
- Voor een verblijfsgebied van 13 m² is het percentage 19,5%. Dit geeft een m² .K/W van 2,5.
- Voor een verblijfsgebied van 15 m² is het percentage 22,5%. Dit geeft een m² .K/W van 3,4.
- Voor een verblijfsgebied van 18 m² is het percentage 27%. Dit geeft een m² .K/W van 4,9, maar is dan ten hoogste de (ten minste) aangegeven waarde van 4,5 m² .K/W.

Artikel 4.25/ 4.26/ Tabel 4.26 (Afmetingen) trap pagina 53

De verplichte vaste trap voor een woonfunctie heeft in tabel 4.26 een minimale vrije hoogte boven de trap van 2,3 m. De hoogte sluit niet aan bij de woonwensen voor kleinere woningen in het geval deze woningen bijvoorbeeld kleiner zijn dan 15 m². De bruikbaarheidseisen oppervlakten en hoogtes zijn komen te vervallen. Het toevoegen van een minimale hoogte is hier ongewenst. Een mogelijke oplossing is de vrij ruimte gelijkstellen aan de plafondhoogte van het verblijfsgebied in de woning.

Artikel 4.151 (rattenscherm) pagina 83

Lid 1 lijkt te gaan over grondgebonden woningen. Voor kleine (verplaatsbare) woningen welke verhoogd kunnen worden weggezet, is een funderingsscherm tot een diepte van 0,6 m vanaf het aansluitende terrein onredelijk. Een oplossing zou zijn een vrijstelling welke gelijk is aan die van bijvoorbeeld woonwagens.

Artikel 4.122 (wateropname) pagina 123

Lid 2 heeft het over een minimale hoogte van 2,1 m boven de vloer voor een lengte van ten minste 3 m. Dit terwijl de deregulering geen verdere eisen stelt aan het minimale oppervlakte en de minimale plafondhoogte.